

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Postureig

Leida ciutat pateix un canvi 'històric i honest', segons que afirmen els regidors del flamant (i flamejant) tripartit de dretes i esquerres. Un 'dry martini' que, abstemis deuen ser, se'ls ha pujat al cap. Només així es pot entendre que dijous passat sota un sol de justícia 'marchena', 41 graus, els superespialidosos ERCIxCaTComú es palplantessin damunt la passarel·la 'upon Segre' per signar el seu pacte ambidextre. Quin goig veure l'ex-monitor de sardanes Pueyo (Marisa Garcia 'dixit') agafadet de la mà de l'ex-diputat Postius i de l'ex-escalador Talamonte. Folclòric. Teatral. Pur postureig, que diria l'emascarat senyor Postu. O de com convertir l'espai públic en ideològic, polític, no neutral, parcial. A l'alcalde Pueyo, responsable directe de la Guardia Urbana, li ha faltat temps per imposar la seva llei, versió republicana de 'la calle es mia'. Per tant, el xèrif Pueyo, el pistoler més ràpid a l'oest de Rio Grande, ja comença a senyorejar carrers i places del poblat, a l'estil del suat xèrif Kane de 'Solo ante el peligro', i amb la sornegueria del xèrif Hatton de 'Dodge City, ciudad sin ley'. És a dir, entre un Gary Cooper envellit i un seductor Errol Flynn somriure fi i mans llargues. Tornant a la fotografia del tripartit (LaMAÑANA, 28/6/19) em recorda un foc de camp a ple sol. Amb minyons-escolta, inexperts salva-pàtries. ¡Que déu ens agafi confessats!, resava la mare.